

Herredømme ved at betone hans Egoisme; men de skulle vise, at de sidde inde med Betingelser for at kunne bruges i det offentlige Liv. De skulle tage Hjemmets og Samfundets Sager op, vise Manden, hvad han har ladet ligge, og hvør han har grebet fejl. De skulle ikke finde sig i at maatte tage Eksaminer uden at maatte bruge dem; hvorfor lade de sig udelukke fra Sagførerbestillingen; der kunde jeg ønske, at de vare gaaede noget stærkere frem. Særlig paa Skolesagernes Omraade bør Kvinderne se at faa et Ord med, hvis de have noget nyt at sige. De bør tage sig af Samfundets Stedbørn og vise, at de have amour de soi og ikke amour propre.“

I Diskussionen deltog *Fru Berg-Nielsen*, *Fru Norrie*, *Fru Møller*, *Fru Nienstädt*, *Hr. Dolleris* og *Hr. Bibliotekar Elberling*.

Fru Berg-Nielsen udtalte, at det var nemt nok at sige, at vi skulde tage kraftigere fat. Vi havde tit nok faaet at høre, at vi vilde forsømme vore egne Hjem. Man maatte ikke glemme Evnernes Begrænsning; det er lettere for et stort Land at frembringe fremragende Kvinder end for det mindre. Idealet er nok langt borte, men fordi vi ikke have Evner til at arbejde paa de store Maal, skulle vi ikke tabe Modet eller opgive Arbejdet, som vi have taget op med vore smaa Evner. Hun vilde sige til alle Kvinder: Tag fat paa de smaa Arbejder. Hun mente, vi skulde holde Kravet paa Retfærdighed fast og netop overvinde Mændenes Egennytte.

Fru Norrie kunde slutte sig til *Dr. Starcke*. Hun foreslog, at Kvinderne skulde aftjene deres Værnepligt som Sygeplejersker og saaledes gaa i Kamp ikke alene mod det enkelte Lands Fjender, men mod hele Menneskehedens Fjender.

Fru Møller takkede *Dr. Starcke*, fordi han havde oplyst os om vore Fejl, men mente, at vi havde nok gjort os fortjente til den kommunale Valgret.

Hr. Dolleris mente, at Mændene ikke vare de værste Modstandere. Den Kvinde, der voyede sig frem, blev ofte til Spot for sit eget Køn. De lavest stillede Kvinder vare endnu ikke vaagnede til Bevidsthed, men vare bundne af gamle Vaner.

Bibliotekar Elberling kunde ikke gaa med til, at Mændene havde kæmpet sig til deres Rettigheder; de vare komne temmelig let til dem, saa Kvinderne kunde ogsaa nu faa de samme Rettigheder uden Kamp. *Dr. Starcke* havde Uret i at mene, at Kvinderne slet ikke havde været med i det offentlige Liv; det gjaldt kun for de dannede Klasser, hvor Interessen kun var ringe; i Bondestanden havde Kvinderne været med i fuldt Maal.